

[Indenrigsministeren.]

dette med ja. Disse beskyttelsesrum, der indrettes i skolerne, er at betragte som private beskyttelsesrum, som er beregnet for eleverne, lærerne og det øvrige til skolen knyttede personale. Det kan dog være, at man i en skole — det har vi adskillige eksempler på — indretter et beskyttelsesrum, hvorefter civilforsvarsstyrelsen anmoder skolen om, at dette også må blive brugt som offentligt beskyttelsesrum til trafikanter og deslige, og civilforsvarsstyrelsen henstiller og kræver da, at der skal være særlig forstærkning i vægge og loft; hvis et sådant rum bliver godkendt i en skole, er det klart, at så må det benyttes ikke alene af dem, der er knyttet til skolen, men i lige så stor udstrækning af trafikanter; så bliver det betragtet som et offentligt beskyttelsesrum.

Det ærede medlem hr. O. Mathiasen var inde på et spørgsmål, som vi har behandlet i udvalget. Det ærede medlem var ikke til stede under det samråd, vi havde, men vi har i udvalget erkendt, at der kan være noget uheldigt i bestemmelsen for de gamle CBUere, hvorom det netop i loven af 1940 hed, at de kun stod disponible i 10 år; da vi kom til 1949, ændredes dette til 20 år, men nu ændres det i det foreliggende lovforslag til det fyldte 50. år, og det sker for at få lighed med forsvarslovgivningen. Men både civilforsvarsstyrelsen og jeg har i udvalget erkendt, at det ser noget uheldigt ud, og vi vil også tage de fornødne hensyn, så at disse mennesker, om de bliver indkaldt, kun bliver indkaldt til meget kortvarige øvelser, og jeg kan i øvrigt understrege over for det ærede medlem, at den mand, det ærede medlem nævnte, og som vi vel kan sige står som talsmand for denne kategori, har fået en besvarelse af sit spørgsmål.

Det ærede medlem hr. Frode Jakobsen var inde på spørgsmålet om hjemmeværnet og muligheden for hjemmeværnet til at hverve medlemmer i de 3 kategorier, som er nævnt i punkt 33 i forslaget til civilforsvarslov, nemlig personer, der har trukket frinumre, personer, der udskrives til hjemmeværnet, men ikke indkaldes dertil, og personer, der er uskikket til al krigstjeneste — og så de gamle.

Det, der var tvivl om ved første behandling, var blot, om det var tilstrækkeligt,

at det af forsvarsministeren og mig var tilkendegivet fra folketingets talerstol, at det var tanken; det mente det ærede medlem ikke var tilstrækkeligt, og det har vi bøjet os for. Nu kommer det klart til at stå i loven, hvordan reglerne er civilforsvaret og hjemmeværnet imellem, og jeg er glad for, at det ærede medlem her fra tingets talerstol så klart erkendte, at man i hjemmeværnet ikke alene havde accepteret det, men også var tilfreds med det. Også civilforsvaret er tilfreds med den forhandling, vi har ført, og det resultat, disse forhandlinger førte frem til.

Det ærede medlem fru Ellen Poulsen har rejst et spørgsmål, som jeg gerne vil gøre lidt mere udførligt rede for; det drejer sig om den private beskyttelse, eller skal vi sige egenbeskyttelsen, bedriftværn og karréværn, og tilsynet hermed.

Tilsynet med de bedriftværn og karréværn, der efter civilforsvarsloven skal oprettes i byerne, altså civilforsvarsområderne, påhviler ifølge civilforsvarslovens § 22 de lokale civilforsvarskommissioner. Tilsynet med bedriftværnene på landet påhviler ifølge civilforsvarslovens § 18 politimestrene. Det er vel ikke til at undgå, at der inden for de 100 civilforsvarsområder og de omkring 70 politikredse lægges varierende synspunkter til grund for dette tilsynsarbejde, hvilket også i nogen grad hænger sammen med, at mange kommuner og politimesterembeder hidtil ikke har rådet over tilstrækkeligt personale til at gennemføre et effektivt tilsyn med disse bedriftværn og karréværn.

Gennemgående kan det vel fastslås, at civilforsvaret inden for disse vigtige led i egenbeskyttelsen, både for så vidt angår planlægning, uddannelse af ledere og tilvejebringelse af materiel, står på højde med den lokale hjælpetjeneste, og at der for landet som helhed er opbygget et ganske effektivt beredskab inden for store dele af bedriftværnene og karréværnene.

Man regner med, at der i alt er ca. 1 450 bedriftværnsppligtige virksomheder her i landet, og som ledere og stedfortrædere inden for disse værn er der til dato uddannet over 4 700 personer på 8 dages kursus. Kursusvirksomheden fortsætter stadig for at dække stedfindende afgang. Ifølge en af Civilforsvars-Forbundet i 1961 foretagen